

Crisis Dynamica kan beschouwd worden als een theoretisch model van systemen die manifest worden tijdens het verschijnen van zogenoemde oneigenlijke of 'not usual' actoren. Het draait daarbinnen altijd om dynamische systemen, een plotselinge, onverwachte crisis binnen die dynamiek omvat het verschijnen of verdwijnen van een 'vreemde attractor' en vormen de parameters van een dynamisch systeem in en binnen verschillende varianties.

Het begrip Crisis wordt binnen het domein Business Continuity Management door een veelheid van labels, begrippen, omschrijvingen geduid, omschreven en van uitleg voorzien maar er is zeker een meer wetenschappelijke benadering voor mogelijk. Sterker nog er is juist veel te halen uit wiskundige en theoretische modellen rondom Crisis en Crisis Management. BCM Academy ontwikkeld voortdurend mede op basis van CD (Crisis Dynamica) om daarmee en daardoor effectiever te modelleren en toe te passen binnen reguliere inzet.

Binnen de dynamica van een crisis of disruptie is er altijd sprake van chaotische attractoren en instabiele omgevingen. Er is ook altijd sprake van een zogenoemde Bifurcatie, tweedeling of splitsing tussen instabiliteit en stabiliteit. Contact tussen beiden leiden altijd tot conflict of disruptie en zal het proces veranderen van de attractoren in een uiteenlopende weg. Dit zal opeenvolgend weer leiden tot kwalitatief ander gedrag zowel van de stabiele als de instabiele intermissies (onderbrekingen). Crisis Dynamica met inbegrip van wiskundige en economisch toepasbare modellen zoals de bifurcatietheorie (splitsing/deling) theorie omvat hoe het evenwichtsgedrag van een dynamische systeem verandert onder invloed van externe factoren.

Er zijn verschillende theorieën die bijdragen aan het verkrijgen van een verantwoorde wijze om Crisis Dynamica toe te passen en verder te ontwikkelen. Feitelijk onderscheiden wij drie typen die aanvullend en separaat gebruikt worden en vanuit verschillende invalshoeken binnen perspectief geplaatst zijn. Platweg zijn de drie te omschrijven met 1) een interne Crisis, 2) een Externe Crisis, en 3) een Merge, samenvoeging van attractors zowel intern als extern. En bovendien geplaatst op de mate van zogenoemde chaos attractoren (aantrekkers) en tijdelijkheid, tijdigheid en de meetbaarheid van 'permanentie' ervan. Immers de resultaten van een Crisis zullen altijd 'iets' achterlaten in welke vorm dan ook.

Een crisis, of in elk geval een vorm van beleving welke als 'unusual' kan worden beoordeeld, zal binnen elke onderneming als een relatief onplezierige of negatieve worden ervaren. Ruwweg worden disrupties of crisis meestal voorzien van een onbehaaglijk, ongewenst gevoel en vooral als schadelijk gepercipiëerde gebeurtenissen met een al of niet grote impact. Er zijn weliswaar veel verwarrende definities vanuit beleving, maar niet elke vorm van disruptie is per definitie een (dynamisch) proces met enkel negatieve resultaten. In feite helpt elke disruptie binnen de business als usual tot het ontstaan van nieuwe oplossingen en mogelijke procesontwikkelingen die als stabiele aspecten kunnen worden toegevoegd. Binnen de theorie vormen deze dan nieuwe evenwichtspunten die opnieuw binnen de (crisis) dynamiek tot werking gebracht worden. Dit dan tot een volgende disruptie zal volgen vanuit dezelfde parameters en variabelen en het dynamische systeem manifest is. En zo is de kring weer gesloten.

Er wordt nogal veelvuldig gegrepen naar begrippen als 'Chaos Theorie' en aanverwant als er sprake is van onbeheersbare situaties of processen. Vaak compleet misplaatst. Binnen het werkingsveld van Crisis Management passen wij de bifurcatietheorie (splitsing/deling) met betrekking tot crisis dynamica toe om de stabiliteit van de 'evenwichtspunten', de toestand van het 'systeem' en de 'chaotische attractors' binnen een dynamisch systeem te brengen. We kennen of herkennen vanuit verschillende invalshoeken allen best wel iets aangaande de begrippen die van doen hebben met attractoren en bifurcatie zoals de jager en de prooi, doelwit en aanvaller en de conflicten tussen ecologie en economie. In elk geval waar evenwichten en stabiliteit wijzigingen en een opvolging van 'chaospunten' zich voordoen in een tijdframe werkt de theorie om in praktijk te brengen.

Binnen organisaties die juist in 'beweging' zijn of omgevingen welke bloot staan aan dominante risico's lijkt het wijs de traditionele en/of veelal minder diepgaande risico en crisis modellen te herijken. Juist deze te voorzien van een meer en duidelijker scenario model gebaseerd op een zogenoemde Future Crisis Dynamics model zal zowel binnen de business as usual als de business as unusual waarde toevoegen. Pro activiteit, maar ook juist een nadrukkelijker wetenschappelijk kader ondersteund in elk geval de logic en de reproduceerbaarheid tijdens de heat van de vierde industriële revolutie waar we simpelweg niet aan kunnen ontkomen of kunnen negeren.